

levelse af den politiske intention om størst mulig åbenhed.

Det er også nu blevet almindelig praksis, at Tilgængelighedsudvalgets beretninger sendes til orientering til Kulturudvalget med oplysninger om de foranstaltninger, som beretningerne har givet anledning til.

Endelig synes der ikke – som hr. Kim Andersen også har været inde på – at være det store behov for at udvide de nuværende klagemuligheder ved et ankenævn, fordi der kun i knap 4 pct. af samtlige adgangssager i perioden 1998-2001 blev givet afslag på adgang – og igen i langt hovedparten af tilfældene af hensyn til privatlivets fred.

Der var overvejende positive kommentarer og tilslutning til forslaget fra hr. Kim Andersen, fru Carina Christensen og fru Louise Frevert.

Fru Louise Frevert nævnte også et spørgsmål omkring de lokale private arkiver, og det må vi jo tænke os om med. Sagen er jo, at arkivloven ikke i dag regulerer den virksomhed, som finder sted i institutioner uden for de offentlige arkiver.

Jeg er helt enig i, at der foregår et meget værdifuldt arbejde i de mange lokale private arkivinstitutter rundt omkring i landet, men jeg mener også, at den lokale forankring, styring og finansiering fortsat må være afgørende.

Sagen er jo, at Statens Arkivers indsamling og bevaring af private arkivalier er reguleret af arkivloven, og gennem Privatarkivudvalget udfoldes en betydelig samarbejds- og koordinationsvirksomhed på området.

Jeg synes derfor stadig væk ikke, at der er anledning til i loven at regulere den virksomhed, som finder sted i offentlige eller private institutioner uden for de offentlige arkiver, men grundlaget for Privatarkivudvalget opretholdes.

Med de ord vil jeg sige mange tak for de rigtig mange gode bemærkninger, som lover godt for en grundig og velvillig udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Jeg føler mig egentlig kaldet til at takke ministeren for en helt anderledes tone end den, jeg erindrings mig fra første gang, vi havde den her debat i foråret. Tak for det.

Men der er lige et enkelt område, hvor jeg godt vil prøve én gang til, og det er naturligvis spørgsmålet omkring ankeproblematikken.

En eller anden klog, gammel politiker lærte mig engang, at den største politiske kunst er kunne at tælle til 90. Og jeg kunne egentlig godt

sådan sigende spørge: Er det nu ikke også en særlig kunst for en minister at høre efter og tælle og regne sammen og få fat i den lille, røde regnebog? Jeg tror ikke engang, man behøver regnebogen for at kunne tælle til 90 eller i hvert fald meget tæt derved, hr. minister, når det lige præcis gælder ankeproblematikken. Nu må jeg jo ikke sådan tale meget direkte her, men jeg tror, at jeg vil sige til ministeren, at her har ministeren en virkelig chance.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne kvittere for ministerens besvarelse og også for imødekommenhed over for dele af de indvendinger og gode ideer, vi er kommet med.

Jeg vil godt lige sige omkring det der med sammenhængen mellem tilgængelighedsfrist og afleveringsfrist, at det tror jeg er lidt afgørende.

Jeg kom til at tænke på min kollega, hr. Aage Frandsen, som jo har erfaring inden for undervisningsverdenen. Han siger, at hvis man giver eleverne en stil for og siger: I skal aflevere den senest på fredag, så afleverer de den jo ikke om mandagen – så kommer den jo først om fredagen.

Derfor tror jeg, det er meget klogt, også sådan af pædagogiske grunde over for myndighederne, at der er den parallelitet. Så kan vi diskutere, om det har noget med magasinproblemer at gøre og et nyt rigsarkiv. Hvis det har det, så står vi fuldstændig til rådighed med henblik på at finde en god løsning på det.

Kl. 16.20

Men jeg vil sige, at jeg er enig med hr. Poul Qvist Jørgensen i, at vi skal bore lidt mere i det her med ankeinstansen. Det skal ikke gøres til et stort konfliktpunkt, men vi mener faktisk, at det er lidt afgørende, og det synes jeg vi skal bruge lidt tid på under udvalgsbehandlingen.

Ellers vil jeg gerne takke ministeren for hans imødekommenhed.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jamen vi må jo tage diskussionen om ankenævnet i udvalget. Jeg kan konstatere, at der er et flertal, der fastholder den praksis, som man også havde under den tidligere regering, og det flertal har jeg i hvert fald indtil videre ikke hørt modsagt. Men vi må jo diskutere det under udvalgsbehandlingen.

Til hr. Ole Sohns bemærkninger vil jeg godt gentage fra min replik før, at jeg godt vil arbejde